

Tanu

de Elena Farago

Tanu-i un motan cuminte,
Și-i atâta de curat,
C-are voie să se culce
Chiar cu pernele din pat.

Ilenuța îl iubește
Și se joacă mult cu el,
Astăzi însă-i supărată,
Nu l-a mângâiat defel!

„Miau!” o-mbie din fereastră,
Dar fetița stă pe loc:
– Taci, măi Tanule, că mie
Nu-mi mai vine să mă joc!

– Ce-ai pățit? – Nimic, dar mama
Așa aspru m-a certat!
– I-ai greșit ceva? – De unde!?
Pentru că nu m-am spălat!

– Știi, fetița mea cuminte,
Iartă-mă că-ți spun, dar eu,
Pentru asta, te-aș și bate
Dac-ai fi copilul meu!

Tanu

de Elena Farago

Tanu-i un motan cuminte,
Și-i atâta de curat,
C-are voie să se culce
Chiar cu pernele din pat.

Ilenuța îl iubește
Și se joacă mult cu el,
Astăzi însă-i supărată,
Nu l-a mângâiat defel!

„Miau!” o-mbie din fereastră,
Dar fetița stă pe loc:
– Taci, măi Tanule, că mie
Nu-mi mai vine să mă joc!

– Ce-ai pățit? – Nimic, dar mama
Așa aspru m-a certat!
– I-ai greșit ceva? – De unde!?
Pentru că nu m-am spălat!

– Știi, fetița mea cuminte,
Iartă-mă că-ți spun, dar eu,
Pentru asta, te-aș și bate
Dac-ai fi copilul meu!

